

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for forslaget er det forhold, at mange dømte voldsmænd i dagens Danmark ikke sendes til øjeblikkelig afsoning af deres straf med den begrundelse, at der ikke er plads i fængsler og arresthuse. Det strider mod almindelig sund retsfølelse.

Politiken skrev den 6. februar 2000, at »flere sjællandske politikredse, herunder Holbæk og Slagelse, har måttet undlade at forsøge at få sigtede personer varetægtsfængslet, fordi der alligevel ikke er plads til dem i arresthusene. Pladsmanglen skyldes blandt andet, at en række dømte afsoner deres straf i arresthuse i stedet for i et af landets fængsler.«

Syge og gamle må i dagens Danmark tåle at blive stuvet sammen på overfyldte hospitalsgange og plejehjem. På den baggrund er det svært at forstå, at raske unge voldsmænd ikke kan tåle at blive stuvet sammen i fængslerne.

På hospitalerne er der selvfølgelig altid plads til alvorligt syge mennesker – om man så skal benytte hospitalsgange og badeværelser.

Når man på denne måde kan placere lovlydige syge mennesker på hospitalsgange og badeværelser, kan man også om nødvendigt placere flere raske voldsforbrydere i samme fængselscelle.

Tilsvarende strider det mod almindelig, sund retsopfattelse, at personer sigtet for voldsforbrydelser løslades med den begrundelse, at der ikke er plads i fængsler eller arresthuse. En sådan mangel på retstil-

stand fører til groteske situationer, hvor ofre kan møde deres voldsmænd storgrinende få timer eller dage efter overfaldet.

En løsning på problemet er naturligvis at udbygge fængselskapaciteten, men det tager både tid og koster penge – penge, som er bedre anvendt til f.eks. at udbygge kapaciteten på sygehuse, plejehjem og ældreboliger. Det er forslagsstillerens opfattelse, at der bør tages mere hensyn til syge og gamle end til unge raske voldsmænd. Derfor bør en udbygning af fængslerne prioriteres lavt i forhold til andre offentlige arbejder, herunder hospitalsbyggeri og byggeri af ældreboliger og plejehjem.

Justitsministeren har i et svar den 24. februar 2000 på spørgsmål S 1534 beskrevet kapacitetsproblemerne i Kriminalforsorgen.

I justitsministerens besvarelse af 25. februar 2000 på spørgsmål S 1674 er der givet en oversigt over den gennemsnitlige, daglige belægning i Kriminalforsorgen. For årene 1999 og 2000 lå denne belægning på 93-94 procent.

Tidligere undervisningsminister Bertel Haarder løste med det såkaldte Rexona-cirkulære (»der er altid plads til én til«) presset på de videregående uddannelser ved i bogstavelig forstand at tillade, at der blev sat nogle ekstra stole ind i undervisningslokalet.

Når man kan behandle studerende på denne måde, kan man naturligvis også behandle voldsmænd sådan.

Skriftlig fremsættelse

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øjeblikkelig afsoning for alle voldsmænd.

(Beslutningsforslag nr. B 121).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.